

[Ole Olsen.]

ger 50 pct., det er jo enkelt, men der foreligger faktisk en lang række undersøgelser af, hvor stor en indsats medhjælpende hustruer gør målt i timer i forhold til mandens indsats. Det er specielt Håndværksrådet, der har lavet disse undersøgelser. Hvis jeg kan erindre dem rigtigt, og det mener jeg at jeg kan, så kommer man slet ikke op på, at hustruens arbejdsindsats er lige så stor som mandens. Det er oven i købet sådan, at jo større den skattepligtige indkomst er, jo færre timer om ugen arbejder hustruen med i virksomheden.

Dette vil altså være en favorisering af selvstændige erhvervsdrivende, og det må som følge deraf være på bekostning af andre skatteydere her i landet. Om man så vil gå videre og overalt i ægteskabet dele fifty-fifty, ved jeg ikke om forslagsstillerne tænker på. Vi vil vende os imod det; vi mener, man først og fremmest skal frem til, at hver person bliver beskattet for sig.

Hr. Glistrup synes at mangle argumenter, og det lykkedes da også hr. Glistrup at blande, jeg tror, det var RUC-studerende og forskellige former for pædagoger, og det var den fortvivlede situation i folketinget og betalingsbalancen, ind i det; det blev alt sammen blandet ind i det her, og det skulle åbenbart bevise, at dette var det rigtige forslag. Det tror jeg ikke det er. Jeg tror, at man fra disse to partiers side, hvis man vil gavne den sag, man siger at man vil gavne, skal forsøge at komme frem til et betydelig mere realistisk forslag end dette. Det skylder langt over målet, vi kan ikke være med til det.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg kan sammenfatte vores holdning til dette forslag ret så kort. Vi har jo nikked nogle gange til dette forslag, og det vil, som skatteministeren har dokumenteret det, betyde en yderligere begunstigelse af de i forvejen begunstigede grupper i vores samfund. Vi kan altså ikke medvirke til, at dette forslag gennemføres. Det løser ikke de problemer, man påstår at man vil løse.

Vi, der er imod, er ikke, i modsætning til f.eks. hr. Glistrup, tilhængere af forskelsbehandling, det er ikke ud fra kønskriteriet, for vi anerkender nemlig, at der er et problem. Der er et problem for de hustruer, der arbejder med på landet og i de mindre virksomheder, men problemet løses aldeles ikke på denne

måde. Det, der vil ske, er, at man får nye vanskeligheder, nye begunstigelser for grupper, som ikke skal begunstiges, mens de, der har brug for hjælp, ikke får den støtte, man reklamerer med.

Vi er altså, sådan som vi har været det ved tidligere lejligheder, modstandere af dette forslag, fordi det ikke løser det, man påstår man vil løse.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er interessant at se, hvem der er forslagsstiller til dette forslag om kønsdiskrimination. Det er fra fremskridtspartiet bl. a. fru Kirsten Jacobsen, der ellers her i salen har talt meget om den gifte kvindes ligestilling, og det er minsandten også Dansk Kvindesamfunds formand, fru Grethe Fenger Møller. Jeg går ud fra, at det er en absolut fejltagelse, at Dansk Kvindesamfunds formand vil lægge navn til et forslag af denne art. Dette med at operere med en medhjælpende hustru er noget, der var godt for 15 år siden. Tiden er løbet fra det, burde være det efter kvindeåret, ikke mindst for Dansk Kvindesamfunds formand.

Måtte jeg ikke sige om dette med medhjælpende hustru, at det er så meget mere forunderligt, at fru Kirsten Jacobsen og fru Grethe Fenger Møller – jeg skal ikke udtale mig om de øvrige forslagsstilleres indstilling til dette – kan være med til fortsat at tale om medhjælpende hustru, hvad der, som jeg sagde, er klart kønsdiskriminerende, når et så tungtflytteligt parti som socialdemokratiet dog sidste år overvandt sig selv til ikke at tale om medhjælpende hustru, men om medhjælpende ægtefælle. Det må dog siges at være et lille bitte fremskridt, fordi man forlader det kønsdiskriminerende og alene går over til at diskriminere mod ægteskabet. To mennesker kan leve sammen, lige så længe de har lyst til det, de kan få lige så mange børn, de vil, sammen, der sker ingenting med hensyn til deres borgerrettigheder. Den dag de gifter sig, beskærer man pludselig kvindens borgerrettigheder, idet man fastslår, at så har hun ikke mere fulde rettigheder over for skattevæsenet. Hendes børn har det, den ugifte kvinde har fulde rettigheder, den gifte mand har det, og den ugifte mand har det, men den gifte kvinde har det ikke. Jeg har sagt gang på gang, at dette folketing kan ikke være bekendt at fortsætte med den slags.

Det er naturligvis ikke korrekt, som hr. Glistrup bemærkede før, at det er umuligt at